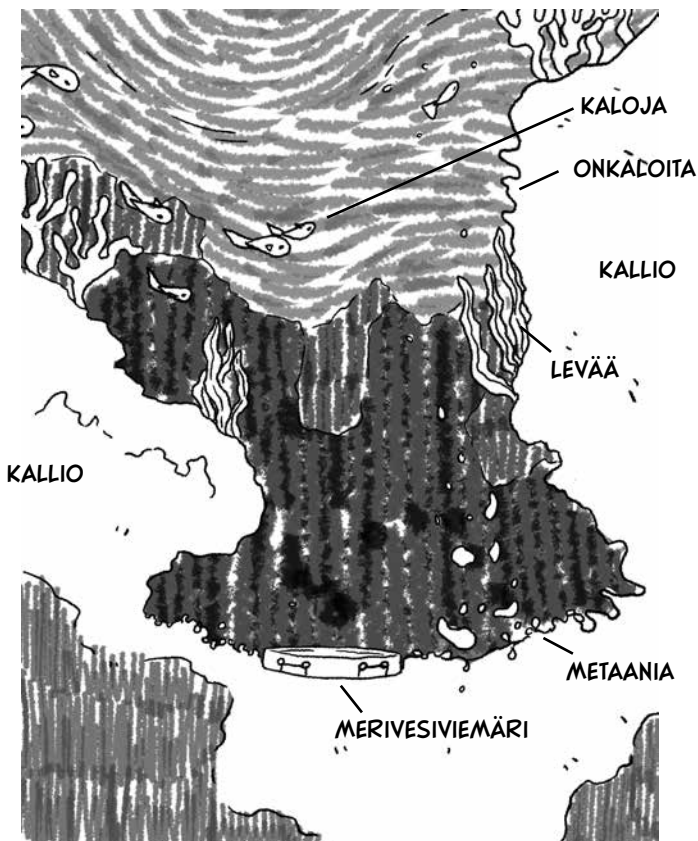

7. SALAINEN TEHTÄVÄ

Vihdoin eno kertoi minulle syvänteestä, johon olimme matkalla. Hän piirsi minulle siitä kuvankin ja yritän piirtää sen nyt tähän.

Juttu meni jotenkin näin:

Kun ilmasto lämpeni, niin meretkin lämpenivät.

Ja kun meri lämpenee, sen pohjasta alkaa vapautua metaania.

Metaani on sellainen kaasu, joka haisee ihan lehmän pierulle. En tiedä, olenko koskaan haistanut lehmän pierua, mutta luulisin, että se haisee pahalle.

Metaani sitten taas saa merenpohjan liikkumaan ja murtumaan, eno taisi käyttää sanaa eroosio, ja

TSÄDÄM,

näin merenpohjaan syntyy syvänte.

Näin oli myös syntynyt Suomen rannikon tuntumaan himpuran syvä ja iso merenalainen onkalo.

Sinne me olimme nyt matkalla.

Eno kertoi, että koska metaani lämmitti merivettä, saattaisimme nähdä syvänteessä sellaisia kaloja, joita ei yleensä Suomen vesillä nähty.

No, pahoisrausku taisikin olla juuri sellainen.

Eno puhui myös haista.

Joopa joo, ihan varmasti. En nyt ihan kaikkia enon

juttuja aikonut uskoa, mutta lyhtykala olisi kyllä hienoa nähdä.

Lämpömittarin mukaan merivesi lämpeni mitä syvemmälle menimme ja vastaan tulevat kalat muuttuivat isommiksi.

“Hassua, että merivesi lämpenee, vaikka ilma Suomessa on viilennyt”, ihmettelin ääneen.

Eno kysyi, tiesinkö mikä oli Golf-virta.

Hämmennyin, taas auto. Aiemmin eno oli sanonut jotain Mersusta. Miten ihmeessä autot liittyivät tähän?

Pyöritin päätäni ja eno aloitti:

“Golf-virta on merivirta, suuri ja lämmin. Se saa alkunsa Meksikonlahdelta ja se lämmitti Suomenkin ilmastoja vielä silloinkin, kun olimme äitisi kanssa lapsia.”

“Eikö se sitten enää toimi?” kysyin ja muistelin viime talven kovia pakkasia.

“Sitäkö me olemme menossa korjaamaan?”

Eno pudisti päätään murheellisena.

“Ei toimi enää ei, mutta emme me sille mitään voi. Ihminen sen kyllä omalla toiminnallaan sotki,

mutta ei taida meidän voimat ja keinot riittää sen korjaamiseen”, eno kertoi.

Sitten hän innostui selittämään kädet viuhuen, kuinka ilmasto oli lämmennyt ja jäätiköt olivat sulaneet.

Sen kyllä tiesin, sillä koulussa oli puhuttu paljon jääkarhujen pelastusretkistä.

Eno sanoi myös, että sateet olivat lisääntyneet.

Senkin tiesin kyllä. Olin sen monena kouluamuna saanut huomata ihan itsekin.

Eno selitti, että jäätiköistä ja sateista virtasi liikaa makeaa vettä mereen ja se juuri sai Golf-virran epäkuntoon. Ja se taas sai minut palelemaan sekä kesällä että talvella.

Eno puhui

ja puhui

ja puhui

ja puhui.

Kunnes päätin keskeyttää hänet.

En malttanut enää odottaa.

Minä halusin nimittäin tietää vihdoinkin, mikä salainen tehtävä meillä oli.